

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έδην και λαοί ενωθείτε!

"Από τη σάχτη του δα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ"
N. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 ΙΟΥΛΙΟΥ 1997 ΑΡ. ΦΥΛ. 285 ΔΡΧ. 200

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΠΑΤΗ ΤΗΣ ΜΑΔΡΙΤΗΣ ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Η συμφωνία της Μαδρίτης είναι ένα υπόδειγμα σκοτεινής διπλωματίας και διπλωματίας της παρακμής.

Οι δύο χώρες που την υπόγραψαν ταπεινώθηκαν σε μια υπερδύναμη, καθώς ομολογούν ότι αυτή προκάλεσε τη συμφωνία τους.

Αλλά πιο πολύ βγαίνει ταπεινωμένη αυτή η υπερδύναμη γιατί προκάλεσε μια συμφωνία που δεν δεσμεύει πραγματικά σε τίποτα τους προστατευόμενούς της, δηλαδή μια συμφωνία που διαψεύδει την ηγεμονία της πάνω τους. Το παρακμιακό στη συμφωνία της

Μαδρίτης είναι ότι στερείται αληθινού περιεχομένου και ότι αποτελεί μια απατηλή παράσταση ειρήνης μπροστά στους λαούς. Την κύρια ευθύνη της απάτης έχει η ελληνική πλευρά που όμως δεν διαθέτει ούτε το ελάχιστο κύρος του υποτελή που ξεγελάει το αφεντικό του. Η ελληνική διπλωματία εδώ και καιρό δεν κάνει τίποτα το σημαντικό δίχως τη ρωσική έγκριση. Η συμφωνία της Μαδρίτης σαν σκοτεινή και παρακμιακή είναι κομμένη και ραμμένη στα μέτρα της άλλης υπερδύναμης.

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΧΡΗΣΜΟΣ

Ας παραθέσουμε λοιπόν τα σημεία της συμφωνίας για να τα έχει μπροστά του ο αναγνώστης στη διάρκεια της ανάλυσης που θα ακολουθήσει.

1. Αμοιβαία δέσμευση για την ειρήνη, την ασφάλεια και τη συνε-

χή ανάπτυξη σχέσεων καλής γειτονίας.

2. Σεβασμό της κυριαρχίας της κάθε χώρας.

3. Σεβασμό των Αρχών του Διεθνούς Δικαίου και των Διεθνών Συνθηκών.

4. Σεβασμό στα νόμιμα, ζωτικά συμφέροντα και ενδιαφέροντα της κάθε χώρας στο Αιγαίο, τα οποία έχουν μεγάλη σημασία για την ασφάλεια και την εθνική κυριαρχία τους.

5. Δέσμευση αποφυγής μονομερών ενεργειών στην βάση του αμοιβαίου σεβασμού και της επιθυμίας ώστε να αποτραπούν συγκρούσεις οφειλόμενες σε παρεξήγηση, και

6. Δέσμευση διευθέτησης των διαφορών τους με ειρηνικά μέσα, στη βάση αμοιβαίας συναίνεσης και χωρίς τη χρήση βίας ή την απειλή βίας.

Στο εισαγωγικό κείμενο αυτών των σημείων αναφέρεται και εκείνο που γράψαμε παραπάνω ότι την "συνάντηση προκάλεσε η υπουργός εξωτερικών των ΗΠΑ Ολμπράϊτ".

Αν προσέξει κανείς αυτές τις διατυπώσεις θα διαπιστώσει ότι είναι έτσι διαλεγμένες που να μην αφορούν καμμία από τις αληθινές διαφορές ανάμεσα στις δύο χώρες. Δεν υπάρχει ούτε ένα σημείο που να δείχνει ότι η μια πλευρά υποχωρεί σε ένα ζήτημα και η άλλη σε ένα άλλο, όπως θα συνέβαινε σε μια πραγματική συμφωνία ειρήνης. Μερικοί λένε ότι πρόκειται για συμφωνία αρχών.

Αλλά αυτές δεν είναι αρχές που να έχουν σχέση με τις πραγματικές διαφορές. Για παράδειγμα το

συνέχεια στη σελ. 6

ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ σελ. 3

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ: ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

Κορυφώνεται η επίθεση των αντιβιομηχανικών-μεσαιωνικών δυνάμεων ενάντια στο εργοστάσιο των Λιπασμάτων στη Δραπετσώνα.

Μετά την απόφαση της Νομαρχίας για τη μη ανανέωση της άδειας λειτουργίας στην οποία αναφερθήκαμε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, τώρα όλη η αντίδραση έχει πέσει πάνω στο σωματείο και στους εργάτες για να τους πείσει να υπογράψουν τη θανατική τους καταδίκη. Σ' αυτή τη φάση, είναι απαραίτητη όσο ποτέ η άμεση κινητοποίηση των εργατών.

Για να γίνει αυτό πρέπει να ξεκαθαρίσουν οι στόχοι αυτού του κινήματος και να τραβηγχεί, με την πιο μεγάλη σαφήνεια η διαχωριστική γραμμή, ανάμεσα στους εχθρούς και τους φίλους.

Το άρθρο αυτό απευθύνεται κατά κύριο λόγο στους εργάτες του εργοστασίου και θα προσπαθήσει να ξεκαθαρίσει τα ζητήματα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΛΑΣΗ

Η Δραπετσώνα για δεκαετίες ολόκληρες ήταν δύο πράγματα: το βιομηχανικό κέντρο της εργατούπολης του Πειραιά

και η μάνα των αγωνιστών της αριστεράς.

Η άναρχη οικοδόμηση δίπλα στα εργοστάσια στην περίοδο της ανάπτυξης της χώρας, δημιούργησε πραγματικά μια γειτονιά βουτηγμένη μέσα στη βιομηχανική ρύπανση. Ο ένας λόγος γι' αυτό ήταν το χαμηλό κόστος του μεροκάματου αφού οι εργάτες δεν θα χρειαζόταν να μεταφερθούν από μακριά. Ο άλλος λόγος ήταν ότι τα μέτρα αντιρρύπανσης κόστιζαν στους καπιταλιστές και δεν εφαρμόζονταν καταστρέφοντας την υγεία των κατοίκων που επίσης στην πλειοψηφία τους ή-

ταν εργάτες και το περιβάλον γενικότερα.

Αυτή η κατάσταση δημιούργησε αντικειμενικά μια αντίθεση του λαού της Δραπετσώνας στη βιομηχανική ρύπανση, που όμως ποτέ δεν πήρε τη μορφή της οργανωμένης απαίτησης για το κλείσιμο των εργοστασίων παρά τις προσπάθειες διαφόρων μικροαστικών και ρεβιζιονιστικών πολιτικοϊδεολογικών ρευμάτων. Γιατί ο λαός της Δραπετσώνας μέσα από την πείρα του έβλεπε πως η ζωή του Πειραιά ήταν η βιομηχανία που έθρεψε γενιές, παρά το γεγονός πως αυτό το ψωμί ήταν πι-

κρό τόσο από τον ιδρώτα της παραγωγής, όσο και από την κάπνια και το οξύ και στο χώρο της δουλειάς και στο χώρο της δουλειάς και στο χώρο της κατοικίας όπου θα αναπλήρωνε τις δυνάμεις του.

Η ψευτοαριστερά, ιδιαίτερα μετά το '74, με κύρια μορφή της το λεγόμενο ΚΚΕ, ποτέ δεν έβαλλε το ζήτημα των μέτρων για την ανακούφιση του λαού. Ποτέ δεν έβαλε μέσα στο λαό την αντίληψη της προλεταριακής οικολογίας, την αντίληψη,

συνέχεια στη σελ. 4

ΠΥΡΚΑΓΙΑ ΣΤΟ ΣΕΪΧ ΣΟΥ

Μόνο η πλατειά οργάνωση και κινητοποίηση του λαού δα εμποδίσει τους σαμποτέρ

Την Κυριακή 6/7 ξέσπασε η μεγάλη φωτιά στο δάσος Σέϊχ-Σου της Θεσσαλονίκης. Αποτέλεσμα της φωτιάς ήταν 16.000 καμμένα στρέμματα, περικοπή αρμοδιοτήτων του Τζουμάκα σαν υπουργού Γεωργίας και πολιτικό χτύπημα, και τέλος δυνάμωμα του Λαιώτη.

Εχουμε γράψει στο παρελθόν για τις μεγάλες φωτιές που έχουν ξέσπασε στη χώρα ότι σε γενικές γραμμές βρίσκονται στα πλαίσια του οικονομικού σαμποτάζ. Συγκεκριμένα, στην τελευταία φωτιά της Πεντέλης, τον Αύγουστο του 1995, γράφαμε ότι τις μεγάλες φωτιές που ξεκινούν από πολλές εστίες σε μία μεγάλη έκταση, δεν μπορεί να τις βάζουν οι οικοπεδοφάγοι, γιατί αυτοί δε θέλουν να καταστρέψουν όλο το δάσος αλλά μόνο μέρος του, αφού διαφορετικά τα οικόπεδα τους δε θα έχουν πλέον αξία. Επίσης δεν μπορεί να τις βάζουν οι Τούρκοι γιατί η Τουρκία δεν έχει εσωτερική ισχύ στην Ελλάδα, και κυρίως, γιατί η Τουρκία σε αυτή την περίοδο περικυλωμένη και σε στρατηγική άμυνα έχει περισσότερο συμφέρον να σβήνει φωτιές.

Για τη φωτιά του Σέϊχ-Σου η κυρίαρχη θεωρία ήταν ότι εμπρηστές ήταν οικοπεδοφάγοι. Δεν μπορούμε να είμαστε βέβαιοι αν ήταν πράγματι οικοπεδοφάγοι οι εμπρηστές ή αν πρόκειται για πολιτικό εμπρησμό. Είναι πάντως αρκετά ύποπτο το γεγονός ότι την ίδια στιγμή βρίσκονταν σε εξέλιξη φωτιές στη Λάρισα, στη Φθιώτιδα, στα Τρίκαλα, στην Εύβοια όπου κάηκαν 40.000 στρέμματα δασικών εκτάσεων και αγροτοκαλλιεργιών και στην Ολυμπία της Ηλείας όπου κάηκαν 30.000 στρέμματα δασικών εκτάσεων και αγροτοκαλλιεργιών. Όλες αυτές οι φωτιές έκαιγαν ταυτόχρονα. Είναι δύσκολο να διανοθεί κανές ότι υπάρχουν τόσοι οικοπεδοφάγοι που απαιτούν τόσο τεράστιες εκτάσεις για να οικοδομήσουν και μάλιστα εκεί που προηγουμένα υπήρχαν σπίτια αγροτών και χωράφια.

Πέρα από το χαρακτήρα της φωτιάς, τα θέματα που ανέκυψαν από αυτές τις φωτιές και είχαν σαν συνέπεια τον καταλογισμό πολιτικής ευθύνης, ήταν η αποτελεσματική πρόληψη, ιδιαίτερα το ζήτημα του εθνικού δασολογίου, καθώς και η άμεση πυρόσβεση, η φύλαξη των δασών, ο εκσυγχρονισμός και η ενίσχυση του στόλου των πυροσβεστικών αεροπλάνων κλπ.

Εδώ και είκοσι χρόνια υπάρχει ο Ν. 998/79 με τον οποίο προβλέπεται η κατάρτιση εθνικού δασολογίου, δηλαδή χάρτη ο οποίος θα καθορίζει ποιες περιοχές είναι δασικές ώστε να μην επιτρέπεται σαφώς η οικοδόμηση σ' αυτές. Αυτή την αρμοδιότητα μέχρι να καταρτιστεί το δασολόγιο την έχουν οι τοπικές αρχές. Το δασολόγιο, λοι-

πόν, το οποίο τώρα έκανε σημαία του το σοσιαλφασιστικό μπλοκ για να χτυπήσει τον Τζουμάκα, ποτέ δεν έγινε ενώ η κύρια ευθύνη για την κατάρτισή του πέφτει στο ΥΠΕΧΩΔΕ. Έτσι, συνεχίστηκε το καθεστώς της αρμοδιότητας των τοπικών αρχών οι οποίες έκαναν κατά καιρούς διάφορες «εξυπηρετήσεις», ένα καθεστώς που ανοίγει το δρόμο στους εμπρηστές οικοπεδοφάγους εφόσον γνωρίζουν ότι δεν υπάρχει κανένας νόμος που θα τους εμποδίσει να οικοδομήσουν στην καμμένη περιοχή αν τέχουν καλά με τη νομαρχία.

Ο Τζουμάκας του οποίου αρμοδιότητα είναι τα δάση σαν υπουργός Γεωργίας στην κατεύθυνση της κατάρτισης αυτού του δασολογίου έφτιαξε τον Ιούνη ένα νομοσχέδιο σύμφωνα με το οποίο δάση και δασικές εκτάσεις στις οποίες έχουν χτιστεί σπίτια, βιοτεχνίες, βιομηχανίες, στρατόπεδα, δημόσια κτίρια κλπ. πριν από το 1975, αποχαρακτηρίζονται και αποδίδονται στους χρήστες έναντι προστίμου ίσου με το 25% της αξίας της έκαπτης ή 10% της καλλιεργούμενης γης. Είναι λογικό βέβαια ότι καταστάσεις είκοσι χρόνων που έχουν παγιωθεί δεν μπορούν να ανατραπούν με κατεδαφίσεις ιδιαίτερα βιομηχανιών. Όμως αυτό καθόλου δεν άρεσε, ούτε στο σοσιαλφασιστικό μπλοκ, ούτε στο Λαιώτη, που βλέπουν την οικολογία σαν ευκαιρία για να καταστρέψουν τις τελευταίες βιομηχανίες που έχουν απομείνει στη χώρα ενώ ήταν κυρίως μια καλή ευκαιρία να συντρίψουν τον αντικνή πλέον, μετά τα πατακιά, Τζουμάκα. Έτσι αυτό το νομοσχέδιο σκάλωσε στις αντιρρήσεις του Λαιώτη και χρησιμοποιήθηκε με το ξέσπασμα της φωτιάς για να κατηγορηθεί ο Τζουμάκας ότι έτσι άνοιξε την όρεξη των οικοπεδοφάγων.

Πέρα απ' αυτό υπήρχε μία αμαρτωλή απόφαση του υπουργείου Γεωργίας το οποίο δεχόταν τις διεκδικήσεις ιδιωτών στο δάσος του Σέϊχ-Σου, η οποία ήταν οικοδόμηση. Αλλά και αυτή η απόφαση χρησιμοποιήθηκε για να δείξει τον εμπρηστή: Τον Τζουμάκα.

Τέλος, υπάρχει και ένα σχέδιο αντιμετώπισης έκτακτων αναγκών, ο «Ξενοκράτης», το οποίο ποτέ δε δούλεψε, ούτε και αυτή τη φορά. Και υπάρχει και ένας αριθμός φορέων που εμπλέκονται στο ζήτημα της πυρόσβεσης οι οποίοι ποτέ δε βρίκαν έναν αποτελεσματικό τρόπο να συντονιστούν. Πολλές φωτιές έχουν ξέσπασει στην Ελλάδα την τελευταία δεκαετία, με χειρότερα χρόνια το 1987 και 1988 οπότε κάηκαν οι μεγαλύτερες εκτάσεις, 1.150.000 και 949.658 αντίστοιχα. Ήταν στη «χρυσή οκταετία» του ΠΑΣΟΚ. Σε όλη αυτή τη δεκαετία δεν τέθηκε ζήτημα «εμπρηστή» υπουργού Γεωργίας, δεν τέθηκε οικουμενικό θέμα παραίτησης υπουργού Γεωργίας. Τώρα όλο το σοσιαλφασιστι-

κό μπλοκ βρήκε την ευκαιρία να χτυπήσει λυσσασμένα τον όψιμα φιλοευρωπαίο Τζουμάκα, ο οποίος έχει σαφώς ευθύνες αλλά όχι μεγαλύτερες, ούτε διαφορετικές από αυτές που είχαν οι προηγούμενοι, οι συναρμόδιοι, και το κράτος συνολικά. Αποτέλεσμα της επίθεσης ήταν η απόφαση Σημίτη για αφαίρεση των αρμοδιοτήτων της δασοπύροβσεσης από τον Τζουμάκα. Για πρώτη φορά μετά τους αγρότες το μαύρο μέτωπο πέτυχε το στόχο του αν και ήδη ο Σημίτης είχε παραμερίσει τον Τζουμάκα όταν έκανε την περιοδία του στη Θεσσαλία στο πλευρό του φίλο Πατάκη Λαιώτη.

Μέσα σ' όλη αυτή τη φασαρία που ξέσπασε και τη φανατική υπεράσπιση του εθνικού δασολογί-

ου, κανείς δεν ανέφερε το βασικό ζήτημα για την πρόληψη των πυρκαϊών που είναι η αυτοοργάνωση του ίδιου του πληθυσμού. Ο σοσιαλφασιστικός δεν έχει βάλει ποτέ τέοι ζήτημα, γιατί θέλει αυτές οι λειτουργίες να βρίσκονται στα χέρια του κράτους που θέλει να ελέγξει. Στο άρθρο μας για την πυρκαϊά στην Πεντέλη στις 10/8/97 γράφαμε: «Ειδικά στις πολεμικές συνθήκες που επιβάλλει ο σοσιαλφασισμός, σήμερα, μόνο η αυτοοργάνωση του λαού για την πρόληψη των πυρκαϊών και τη σύλληψη των εμπρηστών μπορεί να είναι αποτελεσματικό μέτρο για την προστασία των δασών. Δηλαδή η δημιουργία λαϊκών επιτροπών και περιπολιών των κατοίκων της περιοχής και η περι-

φρούρηση του ήδη καμένου δάσους, ώστε αυτό να μπορέσει να αναδασθεί και να μη χαθεί για πάντα από οικοπεδοφάγους καταπατητές και από τη βοσκή. Αυτή την πρωτοβουλία την έχουν ήδη πάρει μερικοί Αθηναίοι, που φυλάνε τα πολύτιμα έλατα της Πάρνηθας. Μετά έρχεται η βελτίωση της οργάνωσης και των μέσων της κρατικής μηχανής». Αυτή η πολιτική πρέπει να προπαγανδίστει και να ενθαρρυνθεί από το κράτος. Όμως στις σημερινές συνθήκες, η αυτοοργάνωση πρέπει να γίνει ενάντια σ' αυτό το κράτος στο οποίο κυριαρχεί το σοσιαλφασιστικό μπλοκ και η πολιτική του σαμποτάζ και της καταστροφής.

Η ΦΑΙΑ ΑΡΚΟΥΔΑ ΤΡΩΕΙ... ΤΗΝ ΕΓΝΑΤΙΑ

Ένα από τα μεγάλα έργα που η πραγματοποίησή του θα είναι σημαντική για την οικονομία της χώρας μας είναι η κατασκευή της Εγνατίας οδού. Η Εγνατία συνδέει την Ηγουμενίτσα με την Αλεξανδρούπολη και θα συνεχίζει στην Τουρκία. Το λιμάνι της Ηγουμενίτσας είναι με το λιμάνι της Πάτρας τα σημεία ία που η χώρα μας συνδέεται με την Ευρώπη μέσω της Ιταλίας. Μετά τον πόλεμο στη Βοσνία η διέλευση των φορτηγών μέσα από τις χώρες της πρώην Γιουγκοσλαβίας έχει γίνει επισφαλής. Έτσι η σημασία του λιμανιού της Ηγουμενίτσας για το εξαγωγικό εμπόριο της χώρας μας αλλά και για το χερσαίο εμπόριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Τουρκία και τις χώρες τις Μέσης Ανατολής έχει γίνει πολύ μεγάλη. Η κατασκευή της Εγνατίας λοιπόν είναι απαραίτητη για την προώθηση των προϊόντων της Ε.Ε. αλλά και για το εμπόριο των χωρών που συνορεύουν με την Ελλάδα, δηλαδή της Αλβανίας, της Δημοκρατίας της Μακεδονίας και της Βουλγαρίας. Μάλιστα οι παραπόνων χώρες, επειδή η κατασκευή της Εγνατίας από την Ελλάδα καθυστερεί εξαιρετικά, συμφώνησαν να κατασκευάσουν την λεγόμενη Παραγνατία, θα πρέπει να προβληματίσει τους κάθε λογιστούς οικολόγους, που έχουν καταντήσει προστατευτική λαίλαπα για κάθε αναπτυξιακό έργο.

Σίγουρα ο Λαιώτης, αυτός ο σοσιαλφασίστας αρχισαμποταριστής, θα τρίβει τα χέρια του από χαρά με αυτή την απόφαση. Έτσι συνεχίζει η απόφαση τα έργα θα πρέπει να εκτελεστούν με τέτοιο τρόπο, ώστε αφενός να μην διαταράσσονται οι βιότοποι και αφετέρου να αποκλείστε ιας έστω και ελάχιστων ζώων. Ομως όπως έχουμε πολλές

ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ ΤΟΥ Ε.Ρ.Σ

Το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο καταδίκασε πρόσφατα το τηλεοπτικό κανάλι ANTENNA σε 100 εκ. πρόστιμο και 10 λεπτή αναστολή λειτουργίας κάθε μεσημέρι για μία εβδομάδα για παραβάσεις των κωδίκων δεοντολογίας που ισχύουν στη ραδιοτηλεόραση. Το χειρότερο σ' αυτή την απόφαση είναι η επιβολή της 10 λεπτης αναστολής λειτουργίας που θυμίζει την εποχή που η Ελλάδα είχε μπει “στο γύψο”. Η απόφαση αυτή ήταν σύμφωνη με τους νόμους. Οι παραβάσεις πράγματι έγιναν. Οι ποινές προβλέπονταν από το νόμο. Άλλα η απόφαση αυτή ήταν αντισυνταγματική γιατί το όργανο που την επέβαλε είναι αντισυνταγματικό και συγκροτήθηκε στα πλαίσια μίας φασιστικής επίθεσης ενάντια στα ΜΜΕ. Πρόκειται για ένα όργανο διακομματικού φασισμού μέσω του οποίου το σοσιαλφασιστικό μπλοκ (ψευτοΚΚΕ, Συν, Λαλιώτης) θέλει να πάρει την κυριαρχία στα ΜΜΕ. Και σαν τέτοιο πρέπει να καταργηθεί.

Άλλα ας πάρουμε τα πράγματα από την πολύ αρχή τους. Το 1989 συγκροτήθηκε το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο, διοικητικό όργανο το οποίο απαρτίζεται από προσωπικότητες αναγνωρισμένου κύρους στον τομέα των γραμμάτων, των τεχνών, της επιστήμης και της πολιτικής, διορίζεται από τον Υπουργό Προεδρίας της κυβέρνησης και συγκροτείται ως εξής: α) Το πρώτο σε κοινοβουλευτική δύναμη κόμμα υποδεικνύει τρία μέλη, μεταξύ των οποίων τον πρόεδρο, το δεύτερο σε κοινοβουλευτική δύναμη κόμμα υποδεικνύει δύο μέλη, το τρίτο σε κοινοβουλευτική δύναμη κόμμα υποδεικνύει ένα μέλος και τα υπόλοιπα μέλη υποδεικνύονται από την ΕΣΗΕΑ, το ΤΕΕ και άλλους φορείς. Εν τω μεταξύ ο νόμος άλλαξε σε σχέση με τα μέλη που μπορούν να εκλέγουν τα κόμματα ώστε να χωρέσει και ο ΣΥΝ μέσα, όμως η αναλογία που δίνει την πλειοψηφία στην κυβέρνηση παραμένει. Το ΔΗΚΚΙ δεν υπήρχε λόγος να μπει κι έτσι έμεινε απ' έξω με τον Τσοβόλα να διαμαρτύρεται για τον αποκλεισμό. Με λίγα λόγια το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο είναι εν μέρει πραγματοποίηση των διακομματικών επιτροπών που ονειρεύονται το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ παντού και πάντα και που η συγκρότηση του έγινε δυνατή μέσα στο πνεύμα του οικουμενισμού του 1989.

Αυτό το Συμβούλιο έχει αρμοδιότητα σε ζητήματα αδειών λειτουργίας των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών, σε ζητήματα διαφάνειας στον κόσμο των “διαπλεκόμενων”, στην επιβολή και τήρη-

ση των κανόνων δεοντολογίας και στην επιβολή αναλόγων ποινών. Ο σχετικός νόμος του δίνει τη δυνατότητα επιβολής χρηματικών προστιμών μέχρι 500εκ., ποινών αναστολής λειτουργίας μέχρι και τρεις μήνες και μπορεί να φτάσει μέχρι την ανάκληση άδειας. Ο ρόλος του μέχρι στιγμής είναι εξαρτημένος και για να επιβληθούν οι αποφάσεις απαιτείται υπουργική πράξη. Επίσης δεν μπορεί να επέμβει αυτεπάγγελτα σ' όλες τις περιπτώσεις αλλά χρειάζεται υπουργική επέμβαση.

Το Συμβούλιο αυτό επέβαλε στο παρελθόν χρηματικά πρόστιμα μέχρι και 100 εκατ., όπως και στην περίπτωση του ANTENNA κατά σειρά σε όλα τα μεγάλα τηλεοπτικά κανάλια. Έδειξε μία ιδιαίτερη προτίμηση στο όχι και τόσο φιλικά προσκείμενο στα κινήματα του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ ΣΚΑΙ, και στον αντιορθόδοξο, αντισοβινιστή Τριανταφύλλου και την εκπομπή του “Κίτρινος Τύπου”. Το MEGA έχει ήδη φάει μία ρουκέτα από τη 17Ν, οπότε ο ρόλος του ΕΣΡ εδώ είναι συμπληρωματικός. Υποτίθεται, τώρα, ότι αυτό το Συμβούλιο, επειδή αποτελείται από προσωπικότητες του πνεύματος, είναι αμερόληπτο ανεξάρτητα από το γεγονός ότι διορίζεται από τον οικουμενικό φασισμό. Όμως η επιλογή των μελών δε γίνεται από μία επιτροπή του πνεύματος με βάση το κριτήριο της πνευματικής καλλιέργειας, αλλά είναι καθαρά πολιτική πράξη. Αυτό είναι λοιπόν ένα καθαρά πολιτικό όργανο. Επειδή όμως θεωρείται τόσο πνευματικό, υποτίθεται ότι ρίχνει τις ποινές στα κανάλια για να βελτιώσει την ποιότητα στην τηλεόραση και να προστατεύει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, τα δικαιώματα του ανθρώπου εν γένει και του τηλεθεατή ειδικότερα.

Έτσι φτάνουμε στην ποινή του ANTENNA. Πρόκειται πραγματικά, για μία από τις πιο προκλητικές και φασιστικές πράξεις λογοκρισίας που έχει γνωρίσει η χώρα από την εποχή της δικτατορίας. Πρώτη φορά επιβάλλεται σε κανάλι αναστολή λειτουργίας. Και μάλιστα συνοδεύομενη από την υποχρέωση της αναμετάδοσης του σκεπτικού της σχετικής απόφασης. Απόλυτος διασυρμός. Για να εφαρμοστεί η απόφαση της αναστολής απαιτείται η υπογραφή πράξης από το Ρέππα. Ο οποίος μέχρι τώρα το μόνο που έχει δηλώσει είναι ότι “δεν έχει μελετήσει την απόφαση! Ο Ρέππας θέλει μόνο να αποκτήσει όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ανεξαρτησία αυτό το όργανο ώστε να μην αναγκάζεται να έρχεται σε σύγκρουση με διακομματικές αποφάσεις. Ποια ήταν η βάση της α-

πόφασης; Ήταν κάτι που μπορούσε να συσπειρώσει εύκολα και δίκαια την αντίθεση του λαού. Η αυτοκτονία ενός πατέρα που κατηγορήθηκε από την ανήλικη κόρη του για βιασμό, σε ένα από τα λεγόμενα “Ριάλιτι Σόου”, στο “Κεντρί” της Νατάσας Ράγιου. Ποιες ήταν οι παραβάσεις της εκπομπής; Αποκάλυψε στοιχεία ανήλικου θύματος και συγχρόνως μάρτυρα κατηγορίας αφού η υπόθεση είχε πάρει το δρόμο των δικαστηρίων. Παρουσίασε το θέμα με τέτοιον τρόπο ώστε να εξευτελίζεται η ανθρώπινη αξιοπρέπεια και να παραβιάζονται τα δικαιώματα του ανθρώπου. Πράγματι, αυτά έγιναν όπως γίνεται σε πλήθος ανάλογων εκπομπών που έχουν κατακλύσει την ελληνική τηλεόραση. Όμως πολλοί αμφισβήτησαν τις “αγαθές” προθέσεις του ΕΣΡ.

Ο ANTENNA έβγαλε ανακοίνωση στην οποία μίλησε για πολιτική φίμωση. Μητσοτάκης, Εβερτ και πολλοί βουλευτές της ΝΔ καταδίκασαν την απόφαση, με πιο έντονη την παρέμβαση του Μητσοτάκη που μίλησε για γκεμπελισμό. Ο Καραμανλής υποτασσόμενος στην ασφυκτική πίεση του κόματος του ακολούθησε το ρεύμα της καταδίκης χωρίς ενθουσιασμό. Ενάντια στην απόφαση τάχθηκαν και γενικά δημοκρατικοί βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, όπως ο Αλευράς και ο Γιαννόπουλος. Ο κατεξοχήν αντιΜΜΕ εθνικοφασίστας Κακλαμάνης χειροκρότησε. Η ΕΣΗΕΑ τάχθηκε υπέρ της απόφασης. Το ψευτοΚΚΕ παρουσίασε την απόφαση τάχθηκαν και γενικά δημοκρατικοί βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, όπως ο Αλευράς και ο Γιαννόπουλος. Ο κατεξοχήν αντιΜΜΕ εθνικοφασίστας Κακλαμάνης χειροκρότησε. Η ΕΣΗΕΑ τάχθηκε υπέρ της απόφασης. Το ψευτοΚΚΕ παρουσίασε την απόφαση σαν κάτι θετικό, ενώ ο ΣΥΝ χαιρέτισε με εκστατικό ενθουσιασμό. Σ' αυτά τα δύο τέρατα του σοσιαλφασισμού θα επανέλθουμε. Εδώ θα παράθεσουμε την αντίδραση του προέδρου του Συμβούλιου, καθηγητή του Συνταγματικού Δικαίου Κασιμάτη ο οποίος απάντησε σ' αυτούς που θεωρούν τη δίωξη πολιτική, μία επιθεση της κυβέρνησης.

Και αυτό είναι το περιεχόμενο του θεάτρου με τα σκουπίδια που παίζει ο ΣΥΝ μπροστά από τα κανάλια Στην Ελλάδα είναι σαφές ότι δεν υπάρχει κανένας Μπερλουσκόνι. Δεν υπάρχει κανένας επιχειρηματίας στο χώρο των ΜΜΕ τόσο ισχυρός ώστε να μπορεί να εκβιάσει οικονομικά ή πολιτικά την κυβέρνηση και να επιβάλει πολιτικές αποφάσεις. Τα ΜΜΕ είναι γενικά η έκφραση της ρωσόδουλης αστικής τάξης και των πολιτικών της τάσεων.

Αυτά τα ΜΜΕ, είναι φασιστικά μόνο στο βαθμό που υποτάσσονται στο σοσιαλφασισμό και στο σοβινισμό. Στο βαθμό δηλαδή που υποστηρίζουν τους δολοφόνους Σέρβους, τους πραξικοπηματίες Αλβανούς, στο βαθμό που δακρύζουν για τις χαμένες πατρίδες και θέλουν πόλεμο για τα Ίμια. Όμως ενάντια σ' αυτό το φασισμό δεν λέει τίποτα το ΕΣΡ, το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ. Όμως εμείς δεν θέλουμε κανένα ΕΣΡ ψευτοΚΚΕ και ΣΥΝ να επεμβαίνουν στις ειδήσεις. Και το ίδιο ισχύει σε ότι αφορά τα ριάλιτι σόου που χρησιμοποιούνται σαν πρόσχημα για τη βίαιη επέμβαση του σοσιαλφασισμού στα ΜΜΕ. Αν η ποιότητα της τηλεόρασης είναι χαμηλή και αν τα ριάλιτι σόου προσβάλουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, αυτό μπορούν να το αντιμετωπίσουν ατομικά οι ίδιοι οι πολίτες είτε κλέινοντας την τηλεόραση είτε με μηνύσεις αλλά αυτεπάγγελτα και οι δικαστικές

παγίδα του ΣΥΝ και πρέπει να διαχωρίσει τη θέση του από το ΕΣΡ..

Πρόκειται πράγματι για πράξη πολιτικής φίμωσης. Αλλά δεν πρόκειται για ειδική επίθεση κατά του ANTENNA.

Πρόκειται για μια επίθεση του σοσιαλφασισμού συνολικά κατά των ΜΜΕ, επειδή έχει φανεί σε πολλές περιπτώσεις και στο παρελθόν και τώρα (δες υπεράσπιση Τσετσενίας, χτύπημα σε Πατάκη) ότι δεν μπορούν να τα ελέγξει. Το ψευτοΚΚΕ πάντα ωρυόταν ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια των αγροτικών κινητοποιήσεων για την “ασυδοσία” των καναλιών που παρουσιάζουν “διαστρεβλωμένους” τους εργατικούς φαναρίους αγώνες. Αυτή την αλήθεια την επιβεβαίωσε ο σοσιαλφασιστικός στρατός με τη 17Ν και τη ρουκέτα ενάντια στο MEGA τον Απρίλη του 1995. Αυτό το νόημα έχει όλος ο θόρυβος για τα διαπλεκόμενα και τους κινδύνους που διατρέχει η δημοκρατία από τους μεγαλοεκδότες.

Και αυτό είναι το περιεχόμενο του θεάτρου με τα σκουπίδια που

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

συνέχεια από τη σελ. 1

δηλαδή, ότι η βιομηχανική ανάπτυξη μπορεί να προστατεύσει το περιβάλλον, μέσα από την ίδια την τεχνολογική εξέλιξη και πως αυτό είναι ένα ζήτητα ταξικής πάλης, ανάμεσα στο προλεταριάτο και την αστική τάξη. Για χρόνια ολόκληρα προπαγάνδισε, σε συνεργασία με μικροαστικά ρεύματα, το φεουδαρχικό οικολογισμό, την αντίληψη, δηλαδή, πως γενικά η βιομηχανία είναι υπεύθυνη για τη μόλυνση και την καταστροφή της ζωής και πως η καταστροφή της βιομηχανίας εξασφαλίζει πράσινες και ανθρώπινες πόλεις για τους κατοίκους. Πάνω σ' αυτούς τους παράγοντες πάτησε η "ανάπλαση", το σχέδιο του Λαλιώτη για τη διάλυση της βιομηχανίας της Δραπετσώνας. Η "ανάπλαση" του Λαλιώτη είναι η δήθεν "ριζοσπαστική αριστερά" που έρχεται να κάνει πράσινη τη ζωή του "εργατικού γκέτο" που λέγεται Δραπετσώνα, να κάνει τη Δραπετσώνα Εκάλη, και να σπάσει έτσι τους ταξικούς φραγμούς και μάλιστα στην πιο καταπιεσμένη και βασανισμένη εργατούπολη.

Αυτή η "ανάπλαση" για μας είναι η ακραία έκφραση του σοσιαλφασισμού και της αντίδρασης. Γιατί αυτή η ταξική δημαγωγία έχει ένα στόχο: Να σκοτώσει τους εργάτες. Να εξαφανίσει τη βιομηχανία και κατά συνέπεια τους εργάτες, μετατρέποντας τη Δραπετσώνα σ' ένα μικροαστικό γκέτο. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη δημαγωγία μέσα στις συνθήκες του καπιταλισμού, μέσα στο καθεστώς της κυριαρχίας της αστικής τάξης, από το να απαιτείς να πάει η βιομηχανία στην Εκάλη και να γίνει η Δραπετσώνα Εκάλη. Ακόμη και σ' αυτή την περίπτωση, η αστική τάξη θα μετακόμιζε στη Δραπετσώνα και ο λαός της Δραπετσώνας στην Εκάλη.

Το ζήτημα είναι η ανατροπή αυτής της ταξικής κυριαρχίας. Και για να γίνει αυτή η ανατροπή χρειάζεται βιομηχανικό προλεταριάτο, χρειάζεται βιομηχανία. Όταν, λοιπόν, ο Λαλιώτης με την ανάπλαση του στη Δραπετσώνα κλείνει όλη τη βιομηχανία και περιορίζει ασφυχτικά τον ΟΔΠ, δε κάνει καμιά αριστερή και επαναστατική πολιτική, αλλά μια ακροδεξιά πολιτική γιατί χτυπάει στην καρδιά πάνω απ' όλα το φορέα κάθε τέτοιας πολιτικής, τους εργάτες των εργοστασίων. Και όχι μόνο αυτό. Με το κλείσιμο της βιομηχανίας, (γιατί ποτέ δε θα μεταφέρει ούτε ένα εργοστάσιο, ούτε στην Εκάλη, ούτε πουθενά αλλού), γυρίζει προς τα πίσω την κοινωνική εξέλιξη για να κυριαρχήσει ο παρασιτισμός και η βαρβαρότητα της διεφθαρμένης γραφειοκρατίας, ο τσανακογλυφτισμός και η μικροαστική καθυστέρηση. Ό,τι δηλαδή πιο αντεπαναστατικό και οπισθοδρομικό υπάρχει σ' αυτή τη χώρα.

Η ανάπλαση του Λαλιώτη

είναι σήμερα η κύρια εχθρική μέθοδος για το κλείσιμο των Λιπασμάτων. Αυτοί που υποστηρίζουν την ανάπλαση, είτε λειτουργώντας σαν πράκτορες του Λαλιώτη συνειδητά, είτε επηρεασμένοι από τη γενική αντίληψη του σοσιαλφασισμού, αυτοί κλείνουν σήμερα το εργοστάσιο.

Είναι αλήθεια πως μέσα στους οπαδούς της ανάπλασης είναι άνθρωποι που δε θέλουν το κλείσιμο του εργοστασίου. Σ' ένα βαθμό και η ίδια η διοίκηση του σωματείου βλέπει τη διατήρηση του εργοστασίου μέσα στα πλαίσια της ανάπλασης. Περισσότερο μάλιστα βλέπουν κάτι τέτοιο το Εργατικό Κέντρο Πειραιά και η ΓΣΕΕ.

Πιστεύουμε πως δεν μπορεί να κερδηθεί ο αγώνας για το εργοστάσιο χωρίς τη συνολική ανατροπή αυτού του λαλιώτικου σχεδίου. Μια ανατροπή, όμως, που πρέπει να βάζει το ζήτημα της προστασίας του περιβάλλοντος δεμένο με το κράτημα και την ανάπτυξη του εργοστασίου.

Στην "ανάπλαση" του Λαλιώτη, το εργατικό κίνημα του εργοστασίου και όλων των προδευτικών δυνάμεων στον Πειραιά, πρέπει να αντιτάξει τις δικές του προτάσεις για την ανακούφιση του λαού της Δραπετσώνας.

Εδώ υπάρχει ένα πραγματικό σκάνδαλο και ταυτόχρονα μια πρόταση. Το εργοστάσιο πληρώνει αντιρυπαντικά τέλη στο Δήμο 40 εκατομμύρια δρχ. το μήνα! Ποτέ από το Δήμο, ούτε μια δραχμή απ' αυτά δε διατέθηκε σε έργα για τον περιορισμό της μόλυνσης. Αν τα χρήματα αυτά είχαν διατεθεί για τη συντήρηση του εργοστασίου και για πράσινο στην περιοχή, πραγματικά η Δραπετσώνα θα ήταν σήμερα διαφορετική.

ΜΕΤΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Μετεγκατάσταση. Αυτή είναι η πρόταση του ψευτοΚΚΕ που μαζί με την κλίκα Λαλιώτη και το ΣΥΝ βρίσκονται στο κύριο εχθρικό στρατόπεδο. Η "μετεγκατάσταση" δεν είναι κάτι διαφορετικό από την "ανάπλαση". Το ένα συμπληρώνει το άλλο. Μάλιστα η "μετεγκατάσταση" είναι η ακραία έκφραση της "ανάπλασης". Μεταφέρεται λοιπόν το εργοστάσιο αλλού για να γίνει η ανάπλαση. Γιατί το ένα δε συμβαδίζει με το άλλο, λέει στην πραγματικότητα το ψευτοΚΚΕ. Τώρα, το που θα μεταφέρει, το ποιος θα πληρώσει το κόστος της μεταφοράς και το αν μεταφέρεται, αυτά για το ψευτοΚΚΕ δεν είναι ερωτήματα που θα απαντήσει το ίδιο. Αυτά τα αφήνει να τα λύσει η κυβέρνηση.

Ταυτόχρονα, το κόμμα αυτό μιλάει με δυο γλώσσες. Η δημοτική του παράταξη ψηφίζει στο δημοτικό συμβούλιο να κλείσει το εργοστάσιο και μετά να μεταφέρει. Η συνδικαλιστική του παράταξη στο ΕΚΠ λέει να διασφαλιστούν οι θέ-

σεις εργασίας πρώτα και μετά να μεταφερθεί. Στην πραγματικότητα, το κόμμα αυτό λέει το ίδιο: Να κλείσουν τα λιπάσματα. Μόνο που όταν μιλάει στο λαό της Δραπετσώνας "ξεχνάει" τους εργάτες του εργοστασίου. Όταν σα συνδικαλιστές μιλάνε στους εργάτες του εργοστασίου κάνουν πως ενδιαφέρονται, όχι για το εργοστάσιο αλλά για τις θέσεις εργασίας των εργατών!

Και εδώ όμως, βρίσκονται στο ίδιο στρατόπεδο με την "ανάπλαση". Γιατί και τα τσιράκια του Λαλιώτη δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να εκδηλώνουν την φιλευσπλαχνία τους στους εργάτες. Και αυτοί μιλάνε για "θέσεις εργασίας" που θα εξασφαλίζουν είτε μέσα στα πλαίσια της ανάπλασης, είτε με μετατάξεις στο δημόσιο. Αυτές μάλιστα τις "θέσεις εργασίας", τις χρησιμοποιούν σαν ωμό εκβιασμό προς τους εργάτες του εργοστασίου. Λένε: «Υπογράψτε το κλείσιμο του εργοστασίου και εμείς θα σας βρούμε δουλειά σα δημόσιους ιδιωτικούς υπάλληλους». Ό,τι θέλετε! Αρκεί να κλείσει το εργοστάσιο. Αλλιώς και το εργοστάσιο θα κλείνουμε και θα σας πετάξουμε στο δρόμο.

Από ιδεολογική άποψη, τόσο ο μικροαστισμός, όσο και ο σοσιαλφασισμός δεν μπορούν να κατανοήσουν τη δύναμη της παραγωγής, την ταξική περηφάνεια και τον πολιτισμό του βιομηχανικού εργάτη, ιδιαίτερα της βαριάς βιομηχανίας. Πίσω από τις "θέσεις εργασίας" βρίσκεται ιδεολογικά το μίσος στη χειρωνακτική δουλειά, η κυριαρχία της υπαλληλικής γραφειοκρατίας και του παρασιτισμού.

Όμως αυτή είναι η μία πλευρά του ζητήματος. Η άλλη είναι η ωμή πρόκληση στην εργατική συνείδηση, όταν λένε στους εργάτες: Πόσοι είστε; 450 άτομα. Θα βρω αλλού δουλειά σ' εσάς σαν άτομα, αρκεί να τασκίσετε τη βιομηχανία. Δείτε στενά τον εαυτό σας σαν άτομο και όχι σαν εργάτη, και αφήστε τη βιομηχανία να ρημάξει, αφήστε τη χώρα να καταστραφεί, να κυριαρχήσει η βαρβαρότητα και η οπισθοδρόμηση.

Όμως τέτοιες προκλήσεις και τέτοιοι εκβιασμοί που κάνουν ο Λαλιώτης και οι σύμμαχοι του, το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ, δεν είναι εύκολο να περάσουν. Η συνειδητή εργατική τάξη είναι ο μοναδικός φορέας της προόδου γιατί μέσα από την ίδια τη θέση της στην παραγωγή μπορεί να δει πέρα από τα στενά της ταξικά συμφέροντα. Αυτό θα το νιώσουν αργά ή γρήγορα, όλοι όσοι υποτιμούν τους εργάτες.

Υπάρχει ακόμα ένα σημαντικό στοιχείο στην τακτική του ψευτοΚΚΕ με τη "μετεγκατάσταση". Μ' αυτή εξασφαλίζει την προπαγάνδη της γενικής πολιτικής του γραμμής. Ενώ δηλαδή κλείνει μαζί με το Λαλιώτη το εργοστάσιο, με τη γραμμή της "μετεγκατάστασης" ρίχνει τις ευθύνες του κλειστού μεταφοράς στα ευρωπαϊκά "μονοπώλια του λιπάσματος". Λέει

το ψευτοΚΚΕ: Η κυβέρνηση δε μεταφέρει το εργοστάσιο, άρα το κλείνει, γιατί αυτό επιβάλλονται σα συμφέροντα των ευρωπαϊκών μονοπωλίων. Και φωνάζει: "Κάτω η Ε.Ε. που κλείνει τη βιομηχανία της χώρας". Αυτή είναι πραγματικά η ουσία της πολιτικής του. Σαν επικεφαλής του μπλοκ του αντιευρωπαϊκού μεσαίων στη χώρα, κλείνει το εργοστάσιο με το πρόσχημα της ρύπανσης, και με τη γραμμή της "μετεγκατάστασης" κάνει την αντιευρωπαϊκή πολιτική του την ώρα που η Ευρώπη δεν έχει κανένα συμφέρον από την αποβιομηχάνιση της Ελλάδας αφού θα χρειάζεται να χρηματοδοτεί και να στηρίζει μια άρρωστη και σε τελευταία ανάλυση εχθρική κρατική ύπαρξη στο εσωτερικό της. Τώρα, το γεγονός ότι κόστος μιας τέτοιας μεταφοράς είναι τόσο μεγάλο που την κάνει αδύνατη και ότι απαιτείται αντίστοιχη θέση μέσα σε μεγάλο λιμανί που είναι αδύνατο να υπάρξει, δεν αφορά το ψευτοΚΚΕ. Ακόμα όμως, και αν υποθετικά βρισκόταν λύση μεταφοράς, τότε το ψευτοΚΚΕ μαζί με οικολόγους, λαλιώτικους κ.λπ., θα ξεσήκωνε τον κόσμο στο νέο σημείο μετα

ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

Την προηγούμενη εβδομάδα ξεκίνησε καμπάνια της ΟΑΚΚΕ στο λαό του Πειραιά για να μην κλείσουν τα Λιπασμάτα στη Δραπετσώνα.

Η οργάνωση με την καμπάνια αυτή κάλεσε τους εργαζόμενους της Δραπετσώνας και ευρύτερα του Πειραιά να σταθούν στο πλευρό των εργατών των Λιπασμάτων και να υπερασπίσουν το τελευταίο βιομηχανικό οχυρό, ξεσκεπάζοντας όλη τη βρώμικη προπαγάνδα του σοσιαλφασιστικού μπλοκ πως το εργοστάσιο απειλεί σήμερα τη ζωή και την υγεία του λαού.

Μέσα από το μοίρασμα της προκήρυξης και το μαζικό κόλλημα της αφίσσας, είδαμε πως ο εργαζόμενος λαός της Δραπετσώνας δε θέλει να κλείσουν τα Λιπασμάτα. Πως ένας αγώνας των εργατών του εργοστασίου θα τον έβρισκε συμπαραστάτη.

Αυτός είναι και ο λόγος που το σοσιαλφασιστικό μπλοκ δεν έχει μπορέσει να κινητοποιήσει τους κατοίκους της γειτονιάς για το κλείσιμο του εργοστασίου. Αυτή είναι η πιο μεγάλη του αδυναμία που πρέπει να αξιοποιηθεί με τον καλύτερο τρόπο για τη σωτηρία των Λιπασμάτων.

Η μεγάλη αυτή αδυναμία φάνηκε και από ένα άλλο γεγονός. Την προηγούμενη Τετάρτη οργανώθηκε από το Δήμο μια συγκέντρωση-παγίδα για το σωματείο των εργατών στο Δημαρχείο Δραπετσώνας. Ο Δήμαρχος, η Νομαρχία, το Δημοτικό Συμβούλιο καλούσαν τους Δραπετσώνες να πιέσουν το σωματείο των εργατών να δεχθεί το κλείσιμο του εργοστασίου με αντάλλαγμα να ζητήσουν όλοι οι "φορείς" μέσα από κοινή επιτροπή να βρεθούν "θέσεις εργασίας" από την κυβέρνηση. Στη συγκέντρωση αυτή δεν πήγε κανένας Δραπετσώνητης, πέρα από 3-4 που έπαιζαν το ρόλο του κλακαδόρου στις επιθέσεις του Δημάρχου και του εκπροσώπου της Νομαρχίας.

Το σωματείο, που αντιπροσωπεί τους παρευρέθηκε στη συγκέντρωση, αρνήθηκε να υποκύψει σ' αυτό τον εκβιασμό, παρά το γεγονός ότι στην πραγματικότητα έμεινε ακάλυπτο από το Εργατικό Κέντρο Πειραιά, που με βάση της αποφάσεις του δε δέχεται να κλείσει το εργοστάσιο. Και αυτό γιατί εκπρόσωποι του Εργατικού Κέντρου Πειραιά σ' αυτή τη συγκέντρωση ήταν ένας του ψευτοΚΚΕ, ο οποίος ούτε μια φορά δεν είπε να μην κλείσει το εργοστάσιο, ενώ ο άλλος του ΣΥΝ, δεν άνοιξε το στόμα του καθόλου!

Σ' αυτή τη συγκέντρωση μίλησε σαν εκπρόσωπος της ΟΑΚΚΕ, ο σ. Γ. Νικολόπουλος, ο οποίος ξεσκέπασε τις παγίδες του σοσιαλφασιστικού μπλοκ και κάλεσε τους εργάτες να αντισταθούν. Με την άρνηση του σωματείου να μπει στην επιτροπή διαλύθηκε η συγκέντρωση.

ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ Κ.Γ.Β ΧΩΝΕΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ολοκληρώθηκαν την προηγούμενη βδομάδα, μετά από διαδικασίες ενός και πλέον χρόνου, οι ανακρίσεις σχετικά με την απευθείας ανάθεση από τον ΟΤΕ 1,1 εκατομμυρίου ψηφιακών παροχών στις εταιρείες Ιντρακόμ του Κόκκαλη και Ζήμενς. Σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουν δει το φως της δημοσιότητας οι δύο ειδικοί εφέτες ανακριτές στοιχειοθέτησαν κατηγορίες μόνο για δύο πλημμελήματα, της απιστίας και της ψευδορκίας αντίστοιχα, ενώ είχε ασκηθεί δίωξη και για άλλα 4 κακουργήματα.

Αυτή η δικαστική διαδικασία ξεκίνησε από το 1994 μετά από μηνυτήρια αναφορά του Ανδριανόπουλου, ο οποίος καταγγέλει τότε τη σύμβαση σαν παράνομη και σκανδαλώδη. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς του ΟΤΕ η κατακύρωση της σύμβασης στις πιο πάνω εταιρείες προκάλεσε στον ΟΤΕ ζημιά περίπου 11 δις δραχμών. Η ζημιά αυτή προέκυψε από προηγούμενες συμβάσεις του ΟΤΕ με τις δύο εταιρείες, όπου προβλέπονταν ότι αν στο μέλλον οι δύο αυτές εταιρείες δώσουν χαμηλότερη προσφορά, όπως και έγινε για να πάρουν τη προμήθεια, θα έπρεπε να επιστρέψουν τη διαφορά.

Η άσκηση ποινικής δίωξης, το Μάιο του 1996 και η ανάληψη της υπόθεσης από την Ολομέλεια Εφετών έδειχνε τη βαρύτητά της από τη μια και το μέγεθος του σκανδάλου από την άλλη. Η Ολομέλεια Εφετών είχε αναλάβει και το σκανδάλο Κοσκωτά. Το ξεκίνημα αυτής της διαδικασίας, τότε, ήταν ένα γερό χτύπημα στην κυριαρχία του ρωσόδουλου μπλοκ στη χώρα, που χρησιμοποίησε, και συνεχίζει να χρησιμοποιεί ακόμη περισσότερο σήμερα, τον πράχτορα της "Στάζι" Κόκκαλη, για να προχωρήσει την εξάρτηση της χώρας από τη Ρωσία. Το χτύπημα αυτό έγινε τότε δυνατό από την ανοιχτή πάλη που έδινε τότε η ενωμένη πλέον Γερμανία ενάντια στο πραχτόρικο μηχανισμό της "Στάζι" και που έφερε στην επιφάνεια τους τροφοδότες λογαριασμούς του Κόκκαλη, από τους οποίους προωθούνταν χρήματα σε ανώτερα στελέχη του ΟΤΕ. Να σημειώσουμε εδώ ότι σύμφωνα με εκτιμήσεις (Ελευθεροτυπία, 9 Ιούλη 1997) η δικογραφία που αφορά την όλη υπόθετη, θα παραμείνει ανοιχτή σχετικά με τις κατηγορίες της δωροδοκίας και της δωροδοκίας κατ' εξακολούθηση και συνεργεία, σε συνδιασμό επίσης με το νόμο 1608/50, διότι όπως έχει γίνει γνωστό έχουν αποσταλεί αιτήματα για δικαστική συνδρομή σε αλλοδαπές αρχές, προκειμένου να διερευνηθεί η κίνηση λογαριασμών στελεχών του

ΟΤΕ ή συγγενικών τους προσώπων.

Στην Ελλάδα η εκστρατεία ενάντια στον Κόκκαλη ξεκίνησε από τη φιλοευρωπαϊκή αστική τάξη, από τον Ανδριανόπουλο όπως είπαμε και πριν, και υποστηρίχθηκε από το Μητσοτάκη, ο οποίος μάλιστα είχε πολλές φορές καταγγείλει ότι η κυβέρνησή του έπεσε επειδή αρνήθηκε να υποκύψει στον Κόκκαλη.

Σήμερα όμως που η ρωσόδουλη κλίκα Λαλιώτη βρίσκεται στην εξουσία έχουν διαμορφωθεί ισχυρότεροι οι όροι εκείνοι που επιτρέπουν την ουσιαστική αθώωση του Κόκκαλη. Το φιλοευρωπαϊκό τμήμα της αστικής τάξης έχει αδυνατήσει εξαιρετικά κάτω από τα χτυπήματα των ρωσόδουλων, τόσο μέσα στο ΠΑΣΟΚ όσο και μέσα στη Νέα Δημοκρατία ιδιαίτερα μετά την εκλογή του Κ. Καραμανλή στην ηγεσία της. Είναι χαραχτηριστικό ότι τον περυσινό Μάη που η Ολομέλεια των Εφετών άσκησε την ποινική δίωξη κατά παντός υπεύθυνου για την υπόθεση αυτή, κατά του Κόκκαλη τοποθετήθηκαν με δήλωσης τους τόσο ο ίδιος ο Μητσοτάκης όσο και μια συγκροτημένη ομάδα 23 βουλευτών των Νέας Δημοκρατίας που πρόσκεινται στο Μητσοτάκη, καθώς επίσης και μια μερίδα του τύπου με κύριο εκπρόσωπο

την Καθημερινή, η οποία μάλιστα μίλησε και για οικομενική ευθύνη στο σκάνδαλο. Από την άλλη μεριά το ρωσόδουλο μπλοκ υποχρεώθηκε εκ των πραγμάτων να υπερασπιστεί τον Κόκκαλη. Το ψευτοΚΚΕ με άρθρο του μέλους της Κ.Ε. Μπατιστάτου στο "P" της 5/4 υπερασπίζεται ανοιχτά τον Κόκκαλη. Ο ΣΥΝ ανακαλύπτει τη θεωρία του κοινωνικού και κοινοβουλευτικού ελέγχου στις κρατικές προμήθειες χωρίς καμία αναφορά στον Κόκκαλη. Ο λαλιωτικός Ρέπας δηλώνει ότι «προσωπικός μπορώ να πω ότι δε γίνεται αναφορά σε παρανομίες ή παρατυπίες τέτοιες, οι οποίες αλλοίωσαν το χαρακτήρα του διαγωνισμού» (Ελευθεροτυπία, 4/5). Ο Έβερτ μίλησε γενικά για εμπιστοσύνη στη Δικαιοσύνη και ζήτησε σύσταση εξεταστικής επιτροπής, εφόσον συμφωνούσε και ο Κόκκαλης, που όμως αρνήθηκε να αναλάβει αυτός την ευθύνη.

Αντίθετα σήμερα μετά τη ανακοίνωση των κατηγοριών από τους ειδικούς εφέτες καμία πολιτική δήλωση δεν έχει γίνει, τόσο από αυτούς που εναντιώθηκαν προηγούμενα, όσο και από τους υποστηριχτές του Κόκκαλη. Βέβαια οι τελευταίοι δεν έχουν και κανένα ιδιαίτερο λόγο να δώσουν διάσταση στο θέμα.

Μετά από όλα και εφόσον το ρωσόδουλο μπλοκ δεν βρίσκει καμία πια αντίσταση μέσα στην αστική τάξη προχωρά ακόμη παραπέρα την παράδοση του ΟΤΕ στον Κόκκαλη. Η διοίκηση λοιπόν του ΟΤΕ επικαλούμενη «καθυστερήσεις προηγούμενων χρόνων» προχωρά σε νέες επενδύσεις «κατ' ανάθεση». Αντί λοιπόν να προχωρήσει σε διαγωνισμό, όπως οφειλε, ξεκινά διαπραγματεύσεις με την «Ιντρακόμ» για την απευθείας ανάθεση 5000 νέων γραμμών με βελτιωμένες προδιαγραφές (Hellascom II) κόστους 5 δις δραχμών. Η προμήθεια αυτή αφορά ψηφιακά μισθωμένα κυκλώματα του δίκτυου Hellascom, τα οποία χρησιμοποιούνται για την γρήγορη μετάδοση τηλεκτρονικών δεδομένων από τράπεζες, επιχειρήσεις και άλλα δίκτυα (π.χ. παροχείς Internet). Ο ΟΤΕ διαθέτει 2300 τέτοια κυκλώματα τα οποία προμηθεύτηκε από την ιταλική Μαρκόνι πάλι μέσω της Ιντρακόμ. Αποτελεί δημοκρατικό αίτημα να τσακιστεί ο Κόκκαλης, αυτή η σιχαμερή ρωσόδουλη βδέλλα, και να κοπεί ο ομφάλιος λώρος που τον δένει με τον ΟΤΕ, ιδιαίτερα μάλιστα που οι σχέσεις αυτές μαζί του είναι ληστρικές και όχι αναπτυξιακές.

Ο σοσιαλφασισμός εκστρατεύει τον τελευταίο καιρό ενάντια στο Υπουργείο Υγείας για το νόμο που αυτό ετοιμάζει για την αναμόρφωση του ΕΣΥ. Η ΕΙΝΑΠ, που ελέγχεται από τους νεοδεξιούς, προσπαθεί να ξεσηκώσει τους νοσοκομειακούς γιατρούς αλλά το κίνημά της είναι αδύνατο. Ο λόγος είναι ότι το ΕΣΥ είναι εντελώς σάπιο. Είναι πανάκριβο, διεφθαρμένο και μισητό στο λαό. Ο Γείτονας προσπαθεί να περάσει μια γραμμή εξορθολογισμού εγκαθιστώντας ένα σύγχρονο μάνατζμε-

ΑΛΗΘΟΙΝΗ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 1

σημείο 2 θα είχε ένα βάρος αρχής αν η κυριαρχία αναφερόταν στο αληθινά ουσιαστικό ζήτημα που χωρίζει τις δύο χώρες, το ζήτημα των συνόρων, και δεν ήταν αόριστη.

Εδώ η ουσιαστική δήλωση αρχής θα ήταν ότι οι δύο πλευρές αναγνωρίζουν την “εδαφική ακεραιότητα” ή ακόμα καλλίτερα ότι “σέβονται τα σύνορα” το ένα του άλλου.

Μια τέτοια θέση δεν θα είχε απόλυτη σαφήνεια αφού η σύγκρουση είναι για το ποια είναι τα σύνορα ακριβώς, αλλά θα ήταν μια θέση αρχής σε σχέση με το ζήτημα των συνόρων στο οποίο συγκεντρώνεται ο κύριος όγκος των διαφορών.

Η ίδια αοριστία υπάρχει και σε μια σειρά άλλες διατυπώσεις του κειμένου όπως η “ειρήνη”, η “ασφάλεια”, ο “σεβασμός στις αρχές του Διεθνούς Δικαίου” και ο “αμοιβαίος σεβασμός” που και οι δύο πλευρές δεκαετίες τώρα τις διαλαλούν.

Αλλά η αοριστία είναι η μια ιδιότητα του κειμένου. Η άλλη, η πιο βασική, είναι η εσκεμμένη ασάφεια και το διφορούμενο των διατυπώσεων στα ουσιαστικά και επίμαχα ζητήματα. Εδώ οι διατυπώσεις είναι διαλεγμένες ώστε να επιτρέπουν τις αντιδιαμετρικές ερμηνείες από κάθε πλευρά, δηλαδή να εξουδετερώνονται στην πράξη.

Οι φράσεις αυτού του είδους, που είναι και φράσεις κλειδιά ή ληγού της συμφωνίας, είναι οι εξής τρεις: Η μια στο σημείο 4 “Σεβασμό στα νόμιμα, ζωτικά συμφέροντα” η επόμενη στο σημείο 5 “Δέσμευση αποφυγής μονομερών ενεργειών... ώστε να αποτραπούν συγκρούσεις οφειλόμενες σε παρεξήγηση” και η τελευταία στο σημείο 6 “στη βάση αμοιβαίας συναίνεσης και χωρίς τη χρήση βίας ή την απειλή βίας”.

Η αμερικανική υπερδύναμη, που συνέταξε το κείμενο και το έδωσε στις δύο πλευρές για διορθώσεις, είναι ευχαριστημένη γιατί σε αυτές τις διατυπώσεις υποτίθεται ότι διευθετούνται οι πιο αιχμηρές διαφορές. Υποτίθεται δηλαδή ότι ο “σεβασμός στα νόμιμα ζωτικά συμφέροντα” και η “δέσμευση αποφυγής μονομερών ενεργειών...” είναι μια καίρια υποχώρηση της ελληνικής πλευράς που δεσμεύεται να μην επεκτείνει μονομερώς τα χωρικά της ύδατα στα 12 μίλια, ενώ η μη χρήση βίας είναι μια υποχώρηση της Τουρκίας που αναλαβαίνει να καταργήσει το casus belli που εκτόξευε ως τα τώρα απέναντι στο ενδεχόμενο μιας τέτοιας επέχτασης.

Ας δούμε όμως τις διατυπώσεις αυτές πιο προσεχτικά.

Κατ’ αρχήν η διατυπωση του σημείου 4: Εδώ η μία λέξη εξουδετερώνει και αρνείται την άλλη. Η λέξη “νόμιμα” είναι η αντίθετη και εξουδετερώνει τη λέξη “ζωτικά”. Η Ελλάδα επικαλείται πάντα τη διεθνή νομιμότητα από την οποία απορρέει το δικαιώμα της να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα στα 12 μίλια. Η Τουρκία επικαλείται πάντα τα ζωτικά της συμφέροντα

λέγοντας ότι μια τέτοια επέκταση θα της στερήσει την έξοδο στο Αιγαίο. Με τη συγκεκριμένη λοιπόν διατύπωση του σημείου 4 η Ελλάδα δεν έχει κανένα λόγο να σεβαστεί εκείνα τα ζωτικά συμφέροντα της Τουρκίας που δεν είναι νόμιμα, δηλαδή δεν δεσμεύεται στο να μην επεκτείνει την αιγαλίτιδα ζώνη της.

Το ίδιο ακριβώς ισχύει και για το σημείο 5: Η δέσμευση για μη μονομερείς ενέργειες στην γλώσσα της ως τα τώρα διπλωματικής διαπάλης σημαίνει επίσης ότι ελληνική πλευρά δεν θα προβεί στην επέκταση της αιγαλίτιδας ζώνης μονομερώς, δεν θα προχωρήσει δηλαδή μόνη της σε μια τέτοια ενέργεια.

Όμως η φράση “μονομερείς ενέργειες” εξουδετερώνεται από τη φράση “ώστε να αποτραπούν συγκρούσεις οφειλόμενες σε παρεξήγηση”. Γιατί φαίνεται ότι μια πράξη τόσο σημαντική όσο η επέκταση των χωρικών υδάτων δεν μπορεί να οδηγεί σε παρεξήγηση, άρα αυτή δεν είναι μια από τις μονομερείς ενέργειες που αναφέρονται στο σημείο 5.

Αν λοιπόν το σημείο 4 και το σημείο 5 εξουδετερώνονται φραστικά και μάλιστα, αν αυτή η φραστική εξουδετέρωση μετατραπεί σε πραχτική στην περίπτωση που η ελληνική πλευρά προχωρήσει στα 12 μίλια, τότε και το σημείο 6 στο οποίο έχει δεσμευτεί η Τουρκία χάνει κάθε νόμημα. Σε μια τέτοια δηλαδή περίπτωση η Τουρκία θα ισχυρίστει ότι αφού η Ελλάδα προχώρησε σε μια μονομερή ενέργεια συγκρουόμενη με το περιεχόμενο της συμφωνίας, όπως εκείνη το ερμηνεύει, η ίδια δε δεσμεύεται στην μη χρήση βίας ή την απειλή βίας.

Πραγματικά αυτό το κείμενο είναι ένα διπλωματικό έκτρωμα από τα σπάνια. Είναι στ’ αλήθεια ασυνήθιστο μια διακρατική συμφωνία να μοιάζει με χρησμό Πυθίας.

ΜΙΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΣΤΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΟΞΟΥ

Το ερώτημα είναι σε ποιόν χρειάζεται σήμερα από τους τρείς πρωταγωνιστές της ΗΠΑ, Ελλάδα, Τουρκία μια συμφωνία δίχως αληθινό περιεχόμενο; Πιστεύουμε ότι αυτή χρειάζεται στην σημερινή ελληνική διπλωματία. Είναι αυτή κυρίως που έχει ανάγκη από μια ειρήνη με την Τουρκία μόνο στην μορφή και όχι στο περιεχόμενο.

Έχουμε ξαναγράψει ότι η σημερινή περίοδος στις ελληνοτουρκικές σχέσεις προσδιορίζεται κυρίως από ένα ζήτημα: από την προσπάθεια της Ρωσίας, της Ελλάδας και της Κύπρου να εγκαταστήσουν τους S 300 στην Κύπρο δίχως να αντιδράσουν βίαια οι δυτικοί και πιο πολύ οι ΗΠΑ. Η εγκατάσταση των S-300 στην Κύπρο είναι κομβικό σημείο για ολόκερη τη στρατηγική του “ορθόδοξου τόξου”, στρατηγική που την οδηγεί το Κρεμλίνο, και δουλικά την ακολουθεί ο ελληνικός σοβινισμός.

Αν στο Αιγαίο και στην Κύπρο υπάρχει ένταση τότε η Δύση θα

κατηγορήσει τη Ρωσία ότι με τους S-300 ανάβει νέες φωτιές και εσκεμμένα καταστρέφει τη συνοχή του NATO στην Ανατολική Μεσόγειο. Άρα σε αυτό το κρίσιμο διάστημα η εγκατάσταση των S-300 χρειάζεται μια ειρηνική ατμόσφαιρα δίχως αληθινή ειρήνη. Γιατί βέβαια μια αληθινή ειρήνη θα έκανε αχρείαστη για την Κύπρο την εγκατάσταση των S-300.

Έτσι πρέπει τόσο οι ελληνοτουρκικές όσο και οι τουρκοκυπριακές σχέσεις να είναι βυθισμένες μέσα σε μια ατμόσφαιρα “ζητήσεων και καλής θέλησης” δίχως αληθινή πρόοδο. Αν αυτή η ατμόσφαιρα δεν δημιουργηθεί τότε η Ρωσία κινδυνεύει με την εγκατάσταση των S-300 να ερεθίσει τις ΗΠΑ τόσο ώστε να καταστρέψει ολόκερη την στρατηγική της φαινομενικής σύμπλευσης με αυτές και να εκθέσει το μεγάλο της και τόσο πολύτιμο φίλο μέσα στην αμερικανική αστική τάξη, που είναι ο Κλίντον. Πέρα όμως από αυτόν τον κίνδυνο, η ίδια η εγκατάσταση των S-300 γίνεται εξαιρετικά επισφαλής από την ώρα που και η ίδια η Τουρκία μπορεί, έχοντας μαζί της την Ευρώπη και τις ΗΠΑ, να την εμποδίσει δίνοντας στρατιωτικά χτυπήματα ή απειλώντας την Κύπρο. Διαπιστώσαμε άλλωστε τελευταία ότι τόσο πολύ ταλαντεύεται η Κύπρος για το αν μπορεί πραγματικά να τους εγκαταστήσει έτσι ώστε να χρειάστηκε ειδική ρώσικη διπλωματική αποστολή στο νησί.

Υπάρχει ωστόσο αικόμα ένας ισχυρός λόγος που κάνει την ειρηνική ατμόσφαιρα - δίχως ειρήνη - απαραίτητη στην ελληνική, και βέβαια τη ρώσικη διπλωματία. Πρόκειται για τη διαδικασία της ένταξης της Κύπρου στην Ε. Ένωση. Η Ευρώπη τρέμει ότι με αυτή την ένταξη θα αναγκαστεί να έρθει σε ρήξη με την Τουρκία αφού θα υποχρεωθεί να πάρει το μέρος της κατεχόμενης Κύπρου θα ξεκινήσουν την ίδια περίπου εποχή που σχεδιάζεται η εγκατάσταση των S-300 στην Κύπρο, δηλαδή στα μέσα του 1998, καταλαβαίνει κανείς ότι η Τουρκία δεν θα μπορέσει να αντιδράσει ούτε στο ένα ούτε στο άλλο καθώς θα βρεθεί απομόνωμή στο έπακρο και έτσι η απομόνωση της στο ζήτημα της ένταξης θα την εμποδίσει να βρει συμμάχους και στο πιο μεγάλο ζήτημα των S-300.

Αν λοιπόν μπορούμε να συνοψίσουμε τη σκοπιμότητα της κούφιας συμφωνίας της Μαδρίτης, θα λέγαμε ότι ένας διπλωματικός ελιγμός του “ορθόδοξου άξονα Μόσχας-Αθήνας” με κύριο στόχο τον καθησυχασμό των ΗΠΑ, προκειμένου να δυναμώσουν οι θέσεις της Μόσχας στην Κύπρο και να οξυνθούν παράλληλα οι αντιθέσεις Τουρκίας - Ε. Ένωσης.

Η ημη της Ελλάδας να περάσει σε διάλογο με την Τουρκία στο Αιγαίο θα έριχναν το βάρος για το αδιέξοδο των διακοινοτικών στην Ελλάδα. Άρα η Ε. Ένωση θα είχε ισχυρούς λόγους να πάρει σ’ αυτή την περίπτωση το μέρος της Τουρκίας που επιμένει ότι η ένταξη της Κύπρου στην Ε. Ένωση ήταν από την αρχή μια ελληνική μέθοδος για να στραφεί η Ε. Ένωση ενάντια στην Τουρκία.

Με την κενή περιεχομένου συμφωνία της Μαδρίτης, που γεμάτη αυταπάτες επίσης χαιρέτησε η Ε. Ένωση, η Τουρκία απομονώνεται στο ζήτημα της ένταξης της Κύπρου στην Ε. Ένωση ήταν από την αρχή μια ελληνική μέθοδος για να στραφεί η Ε. Ένωση ενάντια στην Τουρκία.

ΗΠΑ, είναι αρκετά υπερδύναμη για να επιβάλλ

τομπήκε το ζήτημα του διαλόγου το Μάρτη του '97. Όταν όμως οι "ρώσοι" δεν είναι μαζί τους οι σοβινιστές δεν μπορούν να δημιουργήσουν προβλήματα ούτε στο ΠΑΣΟΚ ούτε στη Ν.Δ. Έτσι τώρα κατόρθωσαν να μαζέψουν μόλις 22 υπογραφές. Η ρωσική ομοβροντία υπέρ της Μαδρίτης τους συνέτριψε και τα αιώνια ανθρωπάκια δεν τόλμησαν να προχωρήσουν.

Ήταν αδύνατο να προχωρήσουν δίχως την έγκριση της γηγεσίας Καραμανλή, του ΣΥΝ και του Λαζαρίδη, με ουσιαστικά αδιάφορο το ψευτοΚΚΕ και ασυνήθιστα υποτονικό το επίσης ρωσόφιλο και εθνικοφασιστικό ΔΗΚΚΙ. Επιπλέον αυτή τη φορά δέχτηκαν και το πισώπλατο χτύπημα του σοβινιστή Τσοχατζόπουλου που δεν τους ακολούθησε επειδή δουλεύει πια με συνέπεια και γνώση τη γραμμή του "ορθόδοξου τόξου".

Όσο για τους ευρωπαίους της Ν.Δ και του ΠΑΣΟΚ αυτοί σε τέτοιες περιπτώσεις, όταν δηλαδή έχουν μαζί τους τους "ρώσους" ξεθαρρεύουν, αλλάζουν δραματικά με τον όγκο τους τους πολιτικούς συσχετισμούς και εκδικούνται για λίγο τους σοβινιστές βγάζοντας τους τη γλώσσα.

Ρωσία, Ευρώπη, ΗΠΑ ενωμένες στο εκτελεστικό του ΠΑΣΟΚ είναι αδύνατο να μη δώσουν μια σχεδόν ομόφωνη απόφαση και να μην ισοπεδώσουν έναν μοναχικό σοβινιστή Αρσένη.

ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

Αυτού του είδους η ομοφωνία, που δίνει έναν ξαφνικό και ισχυρό αέρα ειρήνης στη χώρα, είναι αυτή που πρέπει να κάνει κάθε σώφρονα άνθρωπο δύσπιστο. Αληθινή ελληνοτουρκική προσέγγιση προϋποθέτει έναν σκληρό εσωτερικό ιδεολογικο-πολιτικό αγώνα στην Ελλάδα που θα οδηγήσει σε μια μεγάλη ήττα τις θέσεις του βαθειού στρατηγικού μετώπου των ρωσόφιλων και των σοβινιστών. Δίχως ανατροπή, πραγματική ανατροπή των θέσεων του σοβινισμού στο Αιγαίο και στην Κύπρο δεν μπορεί να γίνει ούτε ένα αληθινό βήμα ειρήνης. Και τούτη εδώ είναι μια εποχή όπου οι δυνατότητες της ειρήνης είναι ισχυρές επειδή βρίσκεται σε εξαιρετικά δύσκολη θέση το σοβινιστικό μέτωπο μέσα στην Τουρκία. Αυτό το μέτωπο έχει πέσει από την εξουσία και έχει περάσει σε στρατηγική άμυνα. Ο μόνος αληθινός εκπρόσωπος του τούρκικου σοβινισμού στην κυβέρνηση Γκιλμάζ είναι ο Ετσεβίτ, αλλά και αυτός είναι υποχρεωμένος να βάλει νερό στο κρασί του από την ώρα που ο κύριος εχθρός του κοσμικού τούρκικου κράτους, ο ισλαμισμός, παίζει όσο κανείς άλλος το χαρτί του σοβινισμού. Αντικειμενικά το σημερινό κοσμικό μπλόκο εξουσίας στην Τουρκία επιζητάει την ειρήνη, δηλαδή τη σύμπλευση με την Ευρώπη, με τον ίδιο μοιραίο τρόπο που το μπλόκο εξουσίας Ετσεβίτ - Ερμπακάν του 1974 επιζητούσε τον πόλεμο, δηλαδή τη σύμπλευση με την μπρεζνιεφική Ρωσία.

Άρα λοιπόν όλη η ευθύνη για την ειρήνη πέφτει γι' αυτή την εποχή πάνω στο δημοκρατισμό στην Ελλάδα.

"Όλο το ζήτημα είναι αν θα μπο-

ρέσει να σηκωθεί ένα κίνημα πολιτικής ανατροπής της σοβινιστικής πλατφόρμας στο Αιγαίο και στην Κύπρο. Ιδιαίτερα πρέπει να ξεσκεπαστεί η σοβινιστική γραμμή στην Κύπρο, που καλύπτεται τέλεια πίσω από την τούρκικη εισβολή και κατοχή.

Πρέπει να να αποκαλύψουμε τον εθνοεκαθαριστικό, διχοτομικό και επεμβατικό ρόλο του ελληνικού σοβινισμού στην Κύπρο και να τον καταγγείλουμε σαν τον πρωταρχικό παράγοντα που πάνω του πάτησε ο υπεριαλισμός και ο σοσιαλιμπεριαλισμός για να εμποδίσουν την ανεξάρτητη κρατική ύπαρξη του κυπριακού έθνους. Πρέπει να αποκαλύψουμε στο λαό μας ότι ήταν ο ρώσικος σοσιαλιμπεριαλισμός αυτός που υποκίνησε και στήριξε την τούρκικη εισβολή το 1974 και να αποδείξουμε ότι είναι αδύνατο για την Κύπρο να σωθεί σε ενότητα με τους ρώσους νεο-χιτλερικούς φασίστες.

Η ανεξαρτησία της Κύπρου θα έρθει μόνο μέσα από μια ταυτόχρονη ήττα του τούρκικου και του ελληνικού σοβινισμού, που σημαίνει μόνο από μια συντριβή της νεοτσαρικής Ρωσίας, του σύγχρονου κέντρου όλων των βαλκανικών και μεσανατολικών φασισμών.

Το πρώτο σύνθημα λοιπόν ειρήνης για την περίοδο που περνάμε είναι το "όχι στην εγκατάσταση των S-300 στην Κύπρο". Ειρήνη και απελευθέρωση της Κύπρου με την εγκατάσταση των μεγαλύτερων διεθνών τραμπούκων στο νησί δεν υπάρχει. Όσο για το δεύτερο σύνθημα αυτό πρέπει να βάζει φραγμό στο βασικό σχέδιο της Ρωσίας που είναι να απομονώσει την Τουρκία από την Ευρώπη, να φέρει στην εξουσία τους φίλους της ισλαμοφασίστες και, να την σύρει ύστερα εύκολα στο δικό της πολεμικό άρμα. Δεν μπορούμε λοιπόν να δεχτούμε καμία πολιτική ειρήνης που να συμβαδίζει με τα αλλεπάληλα ελληνικά βέτο για την προσέγγιση της Τουρκίας με την Ευρώπη. Πρέπει να πούμε "όχι στα βέτο στην ευρωτουρκική προσέγγιση" και να ξεκαθαρίσουμε στο λαό μας ότι η προσέγγιση της Τουρκίας με την Ευρώπη δεν έρχεται σε σύγκρουση αλλά βοηθάει τις δημοκρατικές ειρηνοφύλες δυνάμεις της Τουρκίας.

Μέσα λοιπόν σε αυτά τα πλαίσια οφείλουμε να αποκαλύψουμε ότι η πολιτική που ακολουθούν τα δύο βασικά ρώσικα κόμματα, ο ΣΥΝ και το ψευτοΚΚΕ, οργανώνοντας τις γνωστές φιέστες τους στις δύο όχθες του Αιγαίου στο όνομα της ειρήνης και της προσέγγισης των δύο λαών είναι πολιτική πολέμου. Το σχέδιό τους είναι να ενώσουν τους δύο λαούς μόνο φαινομενικά, δηλαδή, κάτω από τη ρώσικη προστασία και να τους στρέψουν ενάντια στην Ευρωπαϊκή και δημοκρατική πορεία των δύο τους χωρών. Η αποκάλυψη της Στοκχόλμης βγάζει έδρα στη Στοκχόλμη βγάζει ένα δελτίο στο οποίο ανάμεσα σ' άλλα εκθέτει τα στοιχεία των οπλικών αγορών στον κόσμο.

Για το 1996 λοιπόν οι ΗΠΑ είναι ο πρώτος εξαγωγέας όπλων με 10,23 δισεκατομμύρια δολλάρια. Η δυναμική των εξαγωγών 4,52 δις δολλάρια. Όμως η δυναμική της είναι ανοδική αφού το παγκόσμιο ποσοστό της ήταν 15% για το 1995 και ανέβηκε στο 20% για το 1996.

Τρίτος εξαγωγέας είναι η Γαλλία 2,1 δις με ανοδική δυναμική,

ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΤΗΣ ΕΤΑ ΞΕΣΗΚΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΟΡΓΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

Με την τελευταία εκτέλεση ενός πολίτη, δημοτικού συμβούλου, οι εθνικιστές σοσιαλφασίστες της βάσκικης ΕΤΑ ξεσήκωναν ένα πελώριο κίνημα δικιάς τους πολιτικής καταδίκης μέσα σε όλη την Ισπανία.

Η μαζικότητα των διαδηλώσεων σε πολλές πόλεις της Ισπανίας ήταν πρωτοφανής (στη Μαδρίτη 1,5 εκ.). Το αντίστοιχο τους στην ευρωπαϊκή ήπειρο ήταν οι γιγαντιαίες διαδηλώσεις στη Γερμανία πριν λίγα χρόνια για την καταδίκη των νεοναζιστών. Όμως το εκπληκτικό σ' αυτή την υπόθεση είναι η καταδίκη του εθνικισμού στο ίδιο του το έδαφος, δηλαδή η μαζικότητα των διαδηλώσεων και ο ιδιαίτερα αυθόρυμπος χαρακτήρας τους μέσα στην ίδια τη χώρα των Βάσκων, την οποία υποτίθεται η ΕΤΑ θέλει να απελευθερώσει από τον ισπανικό "ζυγό". Το μαζικό δημοκρατικό αντι-ΕΤΑ κίνημα στη χώρα των Βάσκων είναι η μεγαλύτερη και η βαθύτερη απάντηση στον εθνικισμό μέσα στην Ισπανία στην Ευρώπη.

Η ΕΤΑ ξεκίνησε σαν επαναστατικό εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα στα 1952 μέσα στη φασιστική νύχτα του Φράνκο. Σταδιακά υιοθετεί μαρξιστολεινιστικές αντιλήψεις και καταφέρνει να δεθεί με τις πλατιές δημοκρατικές μάζες της χώρας των Βάσκων αλλά και της Ισπανίας.

Ομως μέσα στην ΕΤΑ δουλεύει όπως παντού στον κόσμο τη σοσιαλφασιστική ρεβιζιονιστική γραμμή που καταφέρνει τελικά να πάρει την ηγεμονία. Αυτή η διαδικασία επιταχύνεται μετά το 1974 και την πτώση του φρανκισμού όπου η ΕΤΑ διασπίεται σε ΕΤΑ στρατιωτική και ΕΤΑ πολιτικοστρατιωτική. Η πρώτη με καθαρά δολοφονική στρατιωτική δράση είναι αυτή που κυριαρχεί στήμερα. Αυτή είναι που κυριαρχεί και στο πλατύ νόμιμο πολιτικό μετωπικό σχήμα,

το H.B.-Ερρι Μπατασούνα (Λαϊκή Ενότητα) που ιδρύθηκε το 1978.

Η πλήρης επικράτηση του σοσιαλφασισμού μέσα στην ΕΤΑ και το HB προφανώς οφείλεται στη γενετική αδυναμία της ΕΤΑ η οποία συνίσταται στο ότι προέρχεται από διάσπαση του εθνικισμού. Η ΕΤΑ δε δημιουργήθηκε το 1952 από την αρχή σα λαϊκό επαναστατικό κόμμα με διεθνιστική λαϊκή πτέρυγα του παλιού βάσκικου εθνικιστικού κόμματος, του PNV (Εθνικιστικό Κόμμα των Βάσκων) που είχε ιδρυθεί το 1895.

Ο εθνικισμός, ιδιαίτερα μάλιστα ο εθνικισμός των καταπιεσμένων είναι ένα δηλητήριο που δύσκολα το χάνει από τις φλέβες του ένα κίνημα εθνικής απελευθερώσης δίχως μια παρατεταμένη ιδεολογικοπολιτική εσωτερική σύγκρουση. Στις εποχές όμως που ακολούθησαν την ρώσικη και την κινέζικη καπιταλιστική παλινόρθωση μια τέτοια πάλη ήταν και η αρχή της ιστορικής απομόνωσης της ΕΤΑ ξεκίνησε με το δημοψήφισμα του Οχτώβρη του 1980 στο οποίο το 90% των πληθυσμού είπε "ναι" στο νέο καθεστώς αυτονομίας που ψηφίστηκε από το ισπανικό κοινοβούλιο το 1979. Αυτό το καθεστώς δίνει στη χώρα των Βάσκων, καθεστώς περίπου ομόσπονδου κράτους, δ

ZAÏP

ΣΤΟ ΦΩΣ ΟΙ ΣΦΑΓΕΣ ΤΩΝ ΑΜΑΧΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ ΤΟΥ ΚΑΜΠΙΛΑ

Γράφαμε ότι ο Καμπίλα ήταν επικεφαλής ενός στρατού σφαγέων και προβλέπαμε ότι μόνο οι σοσιαλφασίστες θα έμεναν ως στο τέλος να στηρίζουν το πολύ πιο δικτατορικό καθεστώς που αυτός εγκαινιάζει στο Ζαΐρ σε σχέση με το καθεστώς Μομπούντο. Δεν πέρασε πολύς καιρός που ο Καμπίλα απαγόρευσε ανοιχτά κάθε αντιπολίτευση, ενώ τώρα έρχονται από τον ΟΗΕ τα επίσημα στοιχεία για τη γενοκτονία που ο στρατός του της Συμμαχίας των Δημοκρατικών Δυνάμεων για την απελευθέρωση του Κογκό (AFDL) διέπραξε σε βάρος των Χούτου προσφύγων από τη Ρουάντα. Στην περίπτωση βέβαια αυτή κανείς κνίτης δε βάζει τις φωνές ενάντια στους σφαγείς, όπως είχε κάνει ενάντια στους Χούτου το 1994 επειδή αυτοί ήταν σε συμμαχία με τη Γαλλία. Ίσα ίσα με πρώτο το *Riçospatá* στη στηρίζουν τον Καμπίλα.

Τα στοιχεία της γενοκτονίας καταγράφονται μετά από έρευνα που πραγματοποίησαν για λογαριασμό του ΟΗΕ στο Ζαΐρ o Roberto Garreton (Χιλιανός), ειδικός απεσταλμένος για τα ανθρώπινα δικαιώματα του ανθρώπου στο Ζαΐρ, ο απεσταλμένος ειδικός για να εξετάζει τις αυθαίρετες και με συνοπτικές διαδικασίες εκτελέσεις Bacile Wanly Ndiaye (Σενεγάλη), και ο ειδικός σχετικά με τις βίαιες καταστολές Jonas Foli (Γκάνα).

Μεταφράζουμε παρακάτω το κείμενο που δημοσίευσε η *Monde* της 13-14 Ιούλη που συνόψιζε την αναφορά των τριών απεσταλμένων του ΟΗΕ. Μπορεί κανείς να καταλάβει γιατί ο Καμπίλα έβαλε σαν όρο για τη συνέχιση των εργασιών της αποστολής την καθαίρεση του έμπειρου και με κύρος στον ΟΗΕ από παλιά Garreton σαν επικεφαλής της αποστολής. Με συμφωνία των ΗΠΑ, της Ρωσίας και του Κόφι Ανάν, ο Garreton καθαιρέθηκε (!), πράγμα που συμβαίνει για πρώτη φορά στην ιστορία του ΟΗΕ. Όλες οι οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα που ασχολήθηκαν με το Ζαΐρ κατήγειλαν αυτή την κάλυψη του ΟΗΕ στον Καμπίλα.

Διαβάζουμε λοιπόν στη *Monde*:

«Σύμφωνα με τους ειδικούς του ΟΗΕ όλα δείχνουν ότι ο AFDL (ο στρατός του Καμπίλα) έβαλε σα στόχο του την εξόντωση όλων των προσφύγων Χούτου που εξορίστηκαν (από τη Ρουάντα) στο πρώην Ζαΐρ. Μερικοί αποδίδουν τη σφαγή σα χρέος του Καμπίλα απέναντι στο καθεστώς Τούτσι της Ρουάντα που τον στήριξε αποφασιστικά. Οι ειδικοί του ΟΗΕ δεν αποκλείουν να υπάρχουν ανάμεσα στους Χούτου πρόσφυγες και γενοκτόνοι του 1994 στη Ρουάντα, όμως εκτιμούν ότι “πολλές χιλιάδες πρόσωπα, ανάμεσα τους γυναίκες και παιδιά σε μεγάλο αριθμό, σκοτώθηκαν” αποκλειστικά γιατί ήταν Χούτου. Ο Garreton και οι συνεργάτες περιγράφουν τις μεθόδους “εξολόθρευσης” που χρησιμοποιήθηκαν: “Προμελετημένες σφαγές, διαμοιρασμός των προσφύγων σε ζώνες αφιλόξενες, συστηματικό μπλοκάρισμα της ανθρωπιστικής βοήθειας”.

Σύμφωνα με τις μαρτυρίες που μάζεψε η ερευνητική αποστολή έχει αποδειχθεί ο συστηματικός χαρακτήρας της σφαγής των Χούτου. Οι 140.000 πρόσφυγες που κρύφηκαν στα δάση έγιναν έτσι εύκολοι στόχοι για τον AFDL. Η Συμμαχία χρησιμοποίησε πολλά στρατηγήματα για να τους επιτεθεί ύπουλα, αναγέλοντας π.χ. από το ραδιόφωνο την άφιξη ανθρωπιστικής βο-

αλλά για “σοφά χρησιμοποιημένες παγίδες”.

Σύμφωνα με συγκλίνουσες μαρτυρίες, όλων αυτών, ανάμεσα στους χωρικούς, που προσπαθούσαν να έρθουν σε βοήθεια στους πρόσφυγες Χούτου θεωρούνταν σαν εχθροί της της Συμμαχίας και κινδύνευαν να πληρώσουν με τη ζωή τους και την ελάχιστη χειρονομία αλληλεγγύης...

Οι ειδικοί του ΟΗΕ σημειώνουν επίσης ότι η κατάσταση των Ζαΐρινών που μετακινούνται στη χώρα τους -ο αριθμός τους υπολογίζεται ανάμεσα στους 40.000 και 400.000- είναι από πολλές απόψεις συγκρίσιμη με εκείνη των προσφύγων.

Η αποστολή του ΟΗΕ εξέτασε εκατόν τριάντα τέσσερις μαρτυρίες σφαγών, που τα θύματα τους είναι τις περισσότερες φορές πρόσφυγες Χούτου, αλλά επίσης κάτοικοι των Ζαΐρινών χωριών (στην πλειοψηφία τους επίσης Χούτου) που εκτιμάται ότι συμπαθούν τους πρόσφυγες. Πρόκειται για χιλιάδες πρόσωπα ανάμεσα στα οποία, όπως πάντα, είναι μεγάλος αριθμός γυναικών και παιδιών. -εκάδες χιλιάδες άλλα πρόσωπα εξαφανίστηκαν ωθούμενα προς τα δάση, που, όταν δε σφαγιάστηκαν, πέθα-

ναν από αρρώστιες, πείνα ή εξάντληση. Ο AFDL έβαλε πολίτες, συχνά παρά τη θέλησή τους, να συμμετέχουν στις φρικαλεότητες που διέπραξε...

...Όλες αυτές οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποχτούν, σύμφωνα με τους ειδικούς του ΟΗΕ ένα συστηματικό χαρακτήρα, προϊόν μιας προηγούμενης προετοιμασίας. Πρόκειται, προφανώς, για παταγώδεις παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαιού. “Αυτά τα εγκλήματα παίρνουν ένα χαρακτήρα αρκετά μαζικό και συστηματικό ώστε να χαρακτηρίστηκαν εγκλήματα ενάντια στην ανθρωπότητα”.....Τα μέλη της αποστολής βεβαιώνουν ότι ο αριθμός των σημείων όπου υπάρχουν κοινοί τάφοι τετραπλασιάστηκε από τότε που τα στρατόπεδα των προσφύγων περικυκλώθηκαν και χτυπήθηκαν με τυφλό τρόπο προκαλώντας θύματα ανάμεσα στις πιο ευάλωτες ομάδες και τέλος, με χαρακτηριστική παραβίαση των ανθρωπιστικών συμβάσεων της Γενεύης, ο πόλεμος πραγματοποιήθηκε από τη Συμμαχία “ανελέητα”, αποκλείοντας τη λήψη αιχμαλώτων, ακόμα και των αδπλων. Ο M. Garreton ανέφερε ότι “πολλές μαρτυρίες αναφέ-

ρονται σε μια αφόρητη δυσοσμία που έβγαινε από τους ομαδικούς τάφους αντού στο Κιβού”.

Οι ειδικοί του ΟΗΕ εκτιμούν στα συμπεράσματά τους ότι αυτά τα εγκλήματα πρέπει να κυρηγθούν απαράγραπτα και οι δράστες τους, πρέπει να παραπεμφούν στα διεθνή δικαστήρια. “Το ζήτημα αν σχεδιάστηκε και εκτελέστηκε γενοκτονία” πρέπει να τεθεί.

Η αναφορά συμπληρώνει ότι οι συνοπτικές εκτελέσεις που έγιναν στη διάρκεια της κατάληψης της Κινσάσα από τις δυνάμεις του Καμπίλα επιβεβαιώνουν ότι “οι ανησυχίες που αφορούν τη δραστηριότητα των στρατιωτών της Συμμαχίας -εκτός του πεδίου των μηχανών ληψης- προκαλούν σκέψεις σχετικά με το μελλοντικό τους ρόλο σε μια κοινωνία που αυτοαποκαλείται μεταβατική προς τη δημοκρατία”.

Αυτή η τελευταία ειρωνική διατύπωση της αναφοράς του Garreton δείχνει πραγματικά ότι η αποστολή κατάλαβε πολύ καλά πόσο υποκριτικό χαρακτήρα έχει το καθεστώς Καμπίλα.

ΤΟ ΝΑΤΟ, ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ NAZI ΚΑΙ Η ΡΩΣΙΑ

Το παιχνίδι στη Βοσνία έχει αγριέψει. Η συμφωνία του Ντέιτον πραχτικά έχει καταρρεύσει και οι δυτικοί δεν μπορούν εύκολα να καταπιούν μια τέτοια νέα ταπείνωση από τους σέρβους ναζί. Εκείνο όμως που τους φοβίζει περισσότερο είναι ότι ένας νέος απελευθερωτικός πόλεμος των Βοσνίων μπορεί να ξεσπάσει όσο οι Σέρβοι συνεχίζουν την κατοχή. Αυτή η αποτυχία των δυτικών κινδυνεύει να παγιωθεί στο βαθμό που σ'ένα χρόνο θα πρέπει να έχουν φύγει από τη Βοσνία οι νατοϊκές δυνάμεις που λειτουργούν υπό την εντολή του ΟΗΕ.

Η πολιτική έκφραση της χρεωκοπίας του Ντέιτον είναι ότι αντίθετα από τις προβλέψεις του, οι Σέρβοι θα ανούνται να παραδώσουν στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, τους αρχηγούς της γενοκτονίας Κάρατζιτς και Μλάντιτς. Στο κοινωνικό όμως επίπεδο το Ντέιτον έχει καταρρεύσει γιατί οι Βοσνιοί δεν μπορούν να επιστρέψουν στα σπίτια τους στη σερβοκρατούμενη Βοσνία. Δηλαδή, αντίθετα με το Ντέιτον, η εθνοεκκαθάριση διατηρείται σαν καθεστώς και η ζητάει πτώση του Κάρατζιτς. Άμεσως οι ΗΠΑ παίρνουν θέση υπέρ της όπως και ο ΟΗΕ, δηλαδή η Ρωσία, όπως και η πάντα ήλιθια Ευρωπαϊκή Ένωση, αφού η Πλάβσιτς “είναι τώρα καλή μιας και είναι ενάντια στο Μιλόσεβιτς”. Ταυτόχρονα το ΝΑΤΟ με αμερικανική εντολή, δηλαδή με εντολή Κλίντον, εκτελεί αστυνομική αποστολή, πράγμα που αρνιόταν επιτακτικά εδώ και δύο χρόνια, συλλαμβάνει ένα σέρβο εγκληματία πολέμου και σκοτώνει

τους δυτικούς είναι να συλλάβουν τους Μλάντιτς και Κάρατζιτς. Αλλά για να τους συλλάβουν πρέπει αυτοί προηγούμενα να πέσουν πολιτικά, δηλαδή να χάσουν την πραγματική εξουσία που έχουν από το παρασκήνιο. Στο σημείο αυτό επεμβαίνει η Μόσχα, που επιζητάει δαιμονισμένα εδώ και δύο χρόνια, και δεν μπορεί να πετύχει την πτώση του Μιλόσεβιτς. Η σύλληψη του Κάρατζιτς και πιο πολύ του Μλάντιτς σα βαθύ χτύπημα στο σέρβικο εθνικισμό σημαίνει πτώση του κύρους και ίσως πτώση από την έξουσία, του ίδιου του Μιλόσεβιτς. Το κάνει αυτό και για να σταματήσει καμιά απποκοτιά που θα ήταν μια νέα σύλληψη σερβών κάτω από αυτές τις συνθήκες, αλλά και για να εμφανισθεί για άλλη μια φορά φίλος των Σέρβων ναζί.

Βλέπουμε πάντα το ίδιο παιχνίδι. Η Ρωσία θέλει να χτυπάει τους εχθρούς της χρησιμοποιώντας πάντα άλλους της εχθρούς. Θέλει να κουνάει κάποιος άλλος την ελιά και αυτή να μαζεύει τον καρπό. Η ίδια θέλει να δουλεύει κρυφά

